

Uztailaren 22an
URTEAN ZEHARREKO 16. IGANDEA

Agurra

Jainko itxaropen-emailea, Espiritu Santuaren egintzari esker bere pozaz eta bakeaz betetzen gaituena, izan bedi zuekin.

Sarrerako oharpena

Jainkoak ez die ezikusi egiten gure neke eta ahultasunei. Eta horrek atsedena ematen digu, bakea ematen digu, poza ematen digu. Jainkoaren maitasun-mezu hori entzutera bildu gara Eukaristian. Artzain onaren deia entzun eta bere maitasunean murgildu nahi dugu. Eukaristia poz askoren iturri da. Poztu gaitezen!

Damu-otoitza

Jesu Kristo, bekaturik ez duen gure bitartekoa, otoitzean ari da gure alde eta adiskidetu egiten gaitu Aitarekin. Ireki dezagun, bada, geure espiritua damurako, Jaunaren mahaira hurbiltzeko gai izan gaitezen.

—Jesus Jauna, Pedro damutuari barkamena eskaini zeniona: erruki, Jauna.

—Jesus Jauna, lapur onari paradisua agindu zeniona: Kristo, erruki.

—Jesus Jauna, bekatuen barkamenerako apostoluei Espiritu Santua eman zeniena: Erruki, Jauna.

Erruki dakigula Jainko guztiz ahaltsua, eta, gure bekatuak barkaturik, eraman gaitzala betiko bizira.

Otoitza

**Begira, Jauna, begi onez zeure zerbitzarioi
 eta emazkiguzu ugari zeure graziaren dohainak,
 fedez, esperantzaz eta maitasunez suturik
 zure aginduak betetzen erne iraun dezagun.**

**Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
Jainko eta Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.**

Hitzaren liturgiari oharpena

Atsedena, lasaitasuna, zoriona... beti bilatzen ditugu gizon-emakumeok eta bereziki bizi dugun aldi honetan. Jainkoak horixe eskaintzen digu, bere ondoan atsedeen hartzeko aukera, bizitza lasaitasunez eta egonkortasunez bizitzeko bidea.

Lehenengo irakurgaia (*Jr 23, 1-6*)

Jeremias Profetaren liburutik

«Zoritzarrekoak nire larreko artaldea sakabanatzen eta galtzen uzten duten artzainak».

Beraz, honela mintzo zaie Jauna, Israelen Jainkoa, herria gidatzen duten artzainei: «Zuek sakabanatu eta jaurti dituzue nire ardiak eta ez zarete haietaz arduratu. Ba, kontuak eskatuko dizkizuet zeuen jokabide txarragatik –dio Jaunak–.

Nik bilduko ditut bizirik geldituriko neure ardiak, sakabanatu nituen lurralde guztietatik; beren larreetara ekarriko ditut berriro, eta hazi eta ugaritu egingo dira. Ongi zainduko dituzten artzainak sortuko dizkiet; ez dira inoiz beldurtuko, ez izutuko, eta ez da bat ere galduko –dio Jaunak–».

Hau dio Jaunak: «Badatoz egunak, eta egun horietan legezko muskila sortuko diot Davidi. Errege zentzudun bezala gobernatuko du eta zuzenbidea eta justizia ezarriko du lurrean. Haren egunetan Juda salbatuko da eta Israel seguru biziko. Eta izen hau emango diote: “Jauna gure justizia”».

Erantzun-salmoa (*Sal* 23 [22], 1-3. 4. 5. 6)

Jau - na dut ar- tzain, ez naiz e- ze - ren be - ha- rre - an.

∞. Jauna dut artzain, ez naiz ezeren **behar**rean;
larre gurietan etz**ana**razten nau,
ur-bazter lasaira eramaten ‘
eta indarrak dizkit **ber**ritzen;
bide segurutik narama, ‘
bere izenari ohore **e**ginez. **R**∞.

∞. Ibar beltz ilunean ban**abil** ere,
ez naiz gaitzaren beldur,
Zu nirekin **bait**zaude;
zure artzain-makilak las**ait**zen nau. **R**∞.

∞. Mahaia atontzen **di**dazu
etsaien **begi**-bistan;
olioz gantzutzen didazu **bur**ua,
gainezka dut **edont**zia. **R**∞.

∞. Zoriona eta maitasuna **di**tut lagun,
bizitzako egun **guz**tietan,
eta Jaunaren etxean **bizi**ko naiz
amaigabeko **egu**netan. **R**∞.

Bigarren irakurgaia (*Ef* 2, 13-18)

San Paulo Apostoluak Efesoarrei egindako gutunetik

Senideok: Orain, Kristo Jesusengan zaudete. Garai batean urruti zinetenok, hurbildu egin zarete Kristoren heriotzari esker.

Izan ere, Kristo da gure bakea. Bat egin ditu berak bi herriak, bereizten zituen hesia, etsaigoa, deseginez. Bere gorputzean baliogabetu du legea bere agindu eta arauekin, eta bi herriekin beregan gizadi berri bakarra sortu du, bakeak eginez. Bi herriak Jainkoarekin adiskidetu ditu eta gurutzeko heriotzaren bidez gorputz bakar batean elkartu, haien arteko etsaigoa beregan suntsituz.

Bere etorreraz bakearen Berri Ona ekarri zuen: bakea zuei, urruti zinetenoi, eta bakea hurbil zirenei; izan ere, bai batzuk eta bai besteok beraren bidez hurbil gaitezke Aitagana, Espiritu berarengan elkarturik.

Aleluia (*Jn 10, 27*)

∕. Nire ardiek aditzen dute nire ahotsa, **di**o Jaunak;
Nik ezagutzen ditut, eta haiek jarraitu egiten **di**date. ∕.

Ebanjelioa (*Mk 6, 30-34*)

Homiliarako argibideak

Jesusen begiratu

Xeheki kontatu du Markosek pasadizoa. Leku patxadatsu eta bakarti baterantz doa Jesus ontziz ikasleekin. Lasai entzun nahi die, nekaturik itzuli baitira beren lehen ibilaldi ebanjelizatzailetik, eta bidali dituen Profetarekin partekatu nahi baitute beren esperientzia.

Jesusen asmok, ordea, huts egin du. Jendeak antzeman dio nora doan eta, ertzetik korrika, aurrea hartu dio. Jesusek eta ikasleek, iritsi direnean, inguruko herrixka guztietatik etorri den jendetzarekin egin dute topo. Zein izango ote Jesusen erreakzioa?

Markosek grafikoki deskribatu du haren jokabidea: ikasleek ikasi beharra dute jendea nola tratatu; kristau-elkarteetan gogoan izan behar da, nola jokatzeko zuen Jesusek anonimatuaren galdua zen jendeari, inork kontuan hartzen ez zuenarekin. «*Ontzitik ateratzean, Jesus jendetza ikusi eta hunkitu zen, artzainik gabeko ardiak bezala baitzebiltzan, eta irakasten hasi zitzaizen, batere presarik gabe*».

Ebanjelizatzaileak azpimarratu duen lehenengo gauza, Jesusen begiratu izan da. Ez da haserretu bere asmoa huts eginarazi diotelako. Pausatu jarri zaie begira eta hunkitu da. Jendea Jesusek ez du sekula gogaikarri. Beraren bihotzak sumatu du herrixka haietako landa-jendea zein bide galdurik eta abandonaturik bizi den.

Jendeari Jesusek bezala begiratzen ikasi beharra dugu geure Elizan: askok jasaten duen sufrimena, bakartasuna, nahasmendua edo abandonua sumatuz. Errukia ez da sortzen arauz arduratzetik edo geure betebeharrak gogoan izatetik. Sufritzen dutenei adi-adi begiratzetik sortu ohi da gudan errukia.

Begiratu horrekin konturatu da Jesus jende haren premiarik sakonenaz: «artzainik gabeko ardiak bezala dabilta». Maisuek eta legelariak eskaintzen dieten irakaspenak ez die ematen behar duten janaririk. Beraiez inor arduratzen ez dela bizi dira. Ez dute, ez gidatu, ez defenda ditzakeen artzainik.

Errukiak eraginda, «batere presarik gabe hasi zaie irakasten». Astiro, presarik gabe, Jainkoaren Berri Ona irakasteari emango dio. Ez da ari

derrigorrez. Ez du gogoan bere burua. Jainkoaren Hitza eman nahi die, bizi duten artzain baten premia hunkiturik ariko da Jesus.

Ezin gelditu gara axolagabe, geure kristau-elkarteetan, hartzen duena baino janari sendoago baten bila dabilen jendea ikusirik. Ezin eman dugu normaltzat Eliza baitan ageri den norabide erlijiosoaren falta. Buru argiz eta erantzukizunez erreakzionatu behar dugu. Ez dira gutxi janari hobe baten bila dabiltzan kristauak. Jesusen irakaspena agertuko dieten artzainak behar dituzte.

Jainkoaren herriaren otoitza

Otoitz egin diezaiogun, senideok, errukiaren Jaunari gure ahultasunean lagun gaitzan, Berak nahi bezala bere izenari dei egin diezaiogun.

- Elizen arteko bakearen alde, kristau guztien batasunaren alde eta gure zorionaren alde. Eska diezaiogun Jaunari.
- Herrietako arduradunen alde, beraien ardurapean bakezko eta ongizatezko bizitza izan dezagun. Eska diezaiogun Jaunari.
- Etxetik urrun direnen alde, gaixoen eta kartzelatuen alde, sufritzen duten guztien alde. Eska diezaiogun Jaunari.
- Fedez eta begirunez biltzen den gure elkartearen alde, gure parrokiari on egiten duten guztien alde eta behartsuei laguntzen dietenen alde. Eska diezaiogun Jaunari.

Entzun, Jauna, igandea ospatzera bildu den Zure herriaren otoitzak, eta egizu, Zure Semearen hitza entzunez eta biziaren bere ogitik janez egiazko profeta eta betiko biziaren iturrira garamatzen artzain on aitor dezagula. Errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.

Jaunartze-ondorengo otoitza

**Zaude beti, Jauna, zeure herriarekin,
eta zerutar misterioak ezagutarazi dizkiezunei emaiezu,
beren izate zaharra utzirik,
jainkozko bizi berriaren erara bizitzea.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.**